

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (apeliacinių skundų kolegija) SPRENDIMAS
2013 m. gruodžio 4 d.
Byla T-107/11 P

Europos mokymo fondas (ETF) prieš Gisela Schuerings

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Laikinieji tarnautojai – Neterminuota sutartis –
Sprendimas atleisti iš darbo – Tarnautojų teismo kompetencija – KTĮS 2 ir 47 straipsniai –
Rūpinimosi pareiga – Tarnybos intereso sąvoka – Draudimas priimti sprendimą *ultra petita* – Teisė
į gynybą“

Dalykas: Apeliacinis skundas dėl 2010 m. gruodžio 9 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo (antroji kolegija) sprendimo *Schuerings prieš ETF* (F-87/08) panaikinimo.

Sprendimas: Panaikinti 2010 m. gruodžio 9 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo (antroji kolegija) sprendimą *Schuerings prieš ETF* (F-87/08) tiek, kiek juo panaikintas 2007 m. spalio 23 d. Europos mokymo fondo (ETF) sprendimas nutraukti neterminuotą Gisela Schuerings laikinosios tarnautojos sutartį ir todėl, kaip per anksti pateiktas, atmetas jos prašymas atlyginti patirtą materialinę žalą. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį. Grąžinti bylą Tarnautojų teismui. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Santrauka

1. *Ieškinys dėl panaikinimo – Sąjungos teismo kompetencija – Apimtis – Draudimas priimti sprendimą „ultra petita“ – Pareiga laikytis šalių nustatytos ginčo apimties – Pareiga priimti sprendimą vien remiantis šalių pateiktais argumentais – Nebuvimas*
2. *Pareigūnai – Laikinieji tarnautojai – Neterminuotos sutarties nutraukimas – Sąjungos agentūros veiklos apimties sumažinimas – Tarnautojų teismo nustatyta pareiga išnagrinėti galimybę atitinkamą tarnautoją perkelti į kitą darbo vietą – Pareiga, nenumatyta kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose*

(Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktas ir 47 straipsnio c punkto i papunktis)

3. *Pareigūnai – Laikinieji tarnautojai – Neterminuotos sutarties nutraukimas – Administracijos diskrecija – Administracijos rūpinimosi pareiga – Atsižvelgimas į atitinkamo tarnautojo ir tarnybos interesus*

(Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 2 straipsnis ir 47 straipsnio c punkto i papunktis)

1. Kadangi Sąjungos teismas, į kurį kreiptasi su ieškiniu dėl panaikinimo, negali nuspręsti *ultra petita*, jis nėra įgaliojamas nei performuluoti pagrindinio ieškinio dalyko, nei savo nuožiūra nurodyti pagrindo, išskyrus atskirus atvejus, kai dėl viešojo intereso jis privalo imtis veiksmų. Nors nagrinėdamas šalių apibrėžtą ginčą Sąjungos teismas turi nuspręsti tik dėl šalių prašymo, jis neturi apsiriboti tik jų nurodytais argumentais, pateiktais reikalavimams pagrįsti, antraip teismui kartais galėtų prireikti grįsti savo sprendimą klaidingais teisiniais vertinimais.

(žr. 41 ir 50 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2009 m. spalio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Roodhuijzen*, T-58/08 P, Rink. p. II-3797, 34 ir 35 punktai bei juose nurodyta teismo praktika.

2. Nurodydamas, kad pagal Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 47 straipsnio c punkto i papunktį atleisdama iš darbo tarnautoją, turintį neterminuotą darbo sutartį, kompetentinga institucija iš anksto privalo išnagrinėti, ar suinteresuotasis asmuo negali būti perkeltas į kitą, jau esančią, darbo vietą ar darbo vietą, kuri bus vėliau sukurta, Tarnautojų teismas nustatė minėtai tarnybai pareigą, kuri nebuvo numatyta Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose.

Neginčijama, kad darbo saugumas sudarant neterminuotas darbo sutartis yra labai svarbus atitinkamų darbuotojų apsaugos elementas, nors ir jis pats nėra bendrasis teisės principas.

Tačiau minėtų sąlygų 2 straipsnio a punkte numatyta, kad laikinuoju tarnautoju laikomas tarnautojas, įdarbintas laikinai darbo vietai užimti, o Pareigūnų tarnybos nuostatai pareigūnams nustato didžiausią darbo saugumą, nes galutinio tarnybos nutraukimo prieš suinteresuotojo asmens valią atvejai yra griežtai apibrėžti.

Nors neterminuotos darbo sutartys skiriasi nuo terminuotų darbo sutarčių darbo saugumo požiūriu, negalima neigti, kad Sąjungos viešosios tarnybos tarnautojai, įdarbinti pagal neterminuotą darbo sutartį, neturi atsižvelgti į tai, kad yra įdarbinti laikinai ir kad dėl šio laikinumo neužtikrinama darbo vieta.

Tarnautojų teismo nustatyta pareiga iš anksto išnagrinėti perkėlimo į kitą darbo vietą galimybę buvo pakeistas laikinojo tarnautojo darbo vietos pobūdis, kaip apibrėžta Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose.

(žr. 81–84 ir 88 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 2005 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Mangold*, C-144/04, Rink. p. I-9981, 64 punktas.

3. Nors taikydama Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 47 straipsnio c punkto i papunktį darbo sutartis sudaryti įgaliojama tarnyba turi didelę diskreciją nustatyti, ar konkreti aplinkybė arba faktas pateisina tarnautojo neterminuotos darbo sutarties nutraukimą, kompetentinga institucija turi atsižvelgti ne tik į tarnybos, bet ir į atitinkamo tarnautojo interesus tam, kad įvykdytų savo rūpinimosi pareigą. Šiuo klausimu, nors neginčijama, kad kompetentinga institucija turi didelę diskreciją įvertinti tarnybos interesą, todėl Sąjungos teismo kontrolė turi apsiriboti klausimu, ar atitinkama institucija veikė tinkamai ir savo diskrecijos teise nesinaudojo akivaizdžiai klaidingai, kai sprendė dėl tarnautojo padėties, rūpinimosi pareiga, atspindinti viešosios institucijos ir jos tarnautojų abipusių teisių ir pareigų pusiausvyrą, reikalaujama atsižvelgti į visus veiksnius, kurie galėtų turėti lemiamos įtakos jos sprendimui, ir ypač į atitinkamo tarnautojo interesą.

Tačiau kai nagrinėdamas ieškinį dėl sprendimo nutraukti neterminuotą laikinojo tarnautojo darbo sutartį panaikinimo Tarnautojų teismas nustatė tarnybos ir atitinkamo tarnautojo interesų pusiausvyrą tik nurodęs kompetentingos institucijos pareigą iš anksto išnagrinėti perkėlimo į kitą darbo vietą galimybę ir pabrėžęs, kad per šį nagrinėjimą turėjo būti pasiekta tarnybos intereso, pagal kurią reikia įdarbinti labiausiai tinkamą asmenį į jau esančią darbo vietą ar darbo vietą, kuri bus vėliau sukurta, ir tarnautojo intereso pusiausvyra, jis neatsižvelgė į tarnybos interesą, kai nustatė principą, pagal kurią agentūros veiklos apimties sumažinimas būtų tinkama atleidimo iš darbo priežastis, tik jei minėta agentūra neturėtų darbo vietos, į kurią atitinkamas tarnautojas galėtų būti perkeltas.

Vis dėlto tai, kad yra atitinkamos agentūros konkrečių vidaus atrankos procedūrų, taikomų esant laisvų darbo vietų arba vidaus perkėlimo atvejais, gali būti vidaus personalo valdymo politikos, konkrečiai priderintos prie agentūrai skirtų užduočių specialaus pobūdžio, elementas, dėl kurio ši agentūra dėl tarnybos intereso turi siųsti tarnautoją, kuriam daro įtaką sumažėjusi veikla, dalyvauti minėtose procedūrose naujai darbo vietai jos viduje susirasti. Be to, nukreipiant minėtą tarnautoją tinkama linkme, siekiant jam padėti susirasti naują darbo vietą dalyvaujant minėtose agentūros standartinėse atrankos procedūrose, gali būti atsižvelgiama į atitinkamo tarnautojo interesą ir taip laikomasi rūpinimosi pareigos.

Norint pasiekti tarnautojo ir kompetentingos institucijos interesų pusiausvyrą svarbus elementas taip pat gali būti tai, kad kompetentinga institucija išnagrinėjo galimybes perkelti atleistą iš darbo tarnautoją į kitą agentūrą arba instituciją ar konkrečias sąlygas, kuriomis įprastai veikia Sąjungos agentūros.

(žr. 91, 93, 94, 96 ir 97 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *ETF / Landgren*, T-404/06 P, Rink. p. II-2841, 215 ir 216 punktai.